

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ (της Ευτυχίας Κωνσταντακοπούλου)

ΟΠΩΣ ΤΟ ΕΞΗΓΗΣΕ Ο ΤΑΗΑΡ ΒΕΝ
JELLOUM ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΤΟΥ ΚΟΡΗ

Ο συγγραφέας Tahar Ben Jelloum γεννήθηκε στο Fès του Μαρόκου το 1944. Συνέγραψε το διάλογο με τη κόρη του για το φαινόμενο του ρατσισμού με αφορμή το προσχέδιο του νόμου Debré στις 22 Φεβρουαρίου 1997 εναντίον της εισόδου και της διαμονής των αλλοδαπών στη Γαλλία.

Η κόρη του, σε ηλικία 10 ετών, του έθεσε πολλές ερωτήσεις θέλοντας να μάθει γιατί υπήρχαν διαδηλώσεις με διάφορα συνθήματα και σε τι χρησίμευε η διάχυτη διαμαρτυρία των ανθρώπων στους δρόμους. Το παιδί περίεργο ζητά ακριβείς απαντήσεις. Πατέρα, εξήγησέ μου τι είναι ρατσιστής; Μήπως ο ρατσιστής φοβάται; Και γιατί; Μήπως οι θρησκείες είναι ρατσιστικές;

Ο πατέρας και συγγραφέας Ben Jelloum εξήγησε στη μικρή του κόρη ότι ο ρατσισμός είναι μια συμπεριφορά κοινή και αρκετά διαδεδομένη σε πολλές κοινωνίες. Συνίσταται στο να δυσπιστείς και να απεχθάνεσαι άτομα που έχουν χαρακτηριστικά φυσικά και

πολιτιστικά διαφορετικά από τα δικά μας.

Αυτή η συμπεριφορά είναι τόσο παλιά όσο και η ανθρώπινη παρουσία και αγγίζει όλο το κόσμο.

Η αυθόρμητη φύση των παιδιών δεν είναι ρατσιστική. Ένα παιδί γεννιέται *tabula rasa*, δεν γεννιέται ρατσιστής παρά μόνο, εάν του εμφυσήσουν οι γονείς του και οι άνθρωποι του περιβάλλοντός του ιδέες ρατσισμού, όπως: ένας λευκός είναι ανώτερος διανοητικά από ένα έγχρωμο άνθρωπο μελαχρινό ή κίτρινο.

Όλα εξαρτώνται από την εκπαίδευση και την ψυχο-πνευματική του καλλιέργεια.

Πρέπει να μην αποδεχόμαστε την ιδέα να απορρίψουμε κάποιον γιατί είναι διαφορετικός από εμάς αφού δεν μας έχει βλάψει σε κάτι.

Είναι δυνατόν μια μέρα να συμβεί να έχουμε ένα άσχημο συναίσθημα ή να διαπράξουμε μια άσχημη πράξη. Επειδή νομίζουμε ότι απειλούμαστε από τη παρουσία κάποιου που δεν είναι οικείος. Μπορεί να νιώθουμε ένα αίσθημα υπεροχής ή κατωτερότητας σε σχέση μ' αυτόν, δεν τον θέλουμε για γείτονα, για φίλο διότι είναι ένας διαφορετικός άνθρωπος.

Διαφορετικός σημαίνει όχι ίδιος μ' εμάς.

Η διαφορά όμως που υφίσταται στο χρώμα του δέρματος, στη γλώσσα, στις γεύσεις των φαγητών, στις συνήθειες, στη θρησκεία, στο τρόπο ζωής, στις γιορτές, στο τρόπο διασκέδασης, στη συμπεριφορά, στη νοοτροπία, στις πεποιθήσεις, στα φυσικά χαρακτηριστικά (ύψος, έκφραση προσώπου) δημιουργούν το λεγόμενο ρατσισμό.

Ο Ρατσιστής πιστεύει ότι κάθε τι που είναι διαφορετικό τον απειλεί, ενώ βιώνει μια ζωή ήρεμη.

Ο άνθρωπος έχει ανάγκη να είναι καθησυχασμένος. Έχει τάση να δυσπιστεί σε ό,τι είναι καινούργιο.

Συχνά, φοβόμαστε ό,τι δεν γνωρίζουμε. Ο ρατσισμός βέβαια δεν είναι κάτι λογικό, σωστό, ηθικό και νόμιμο.

Ένας αρχηγός κόμματος άλλωστε, ένας πολιτικός εκμεταλλεύεται το φόβο των ανθρώπων, επικοινωνεί με εσφαλμένες πληροφορίες, τους παραπληροφορεί για να φοβούνται. Εξηγεί ότι οι μετανάστες παίρνουν την εργασία, ωφελούνται από οικογενειακά επιδόματα και έχουν περίθαλψη δωρεάν στα νοσοκομεία.

Δεν είναι αλήθεια. Οι μετανάστες εργάζονται σε δουλειές που αρνούνται οι γηγενείς. Πληρώνουν και αυτοί φόρους και έχουν δικαιώματα. Εάν τους έδιωχναν όλους τους μετανάστες, η οικονομία μιας χώρας θα κατέρρεε.

Φοβούνται τον αλλοδαπό, αλλά δυσπιστούν περισσότερο για τον εργάτη από την Αφρική παρά για τον δισεκατομμυριούχο από την Αμερική.

Η λέξη ξένος είναι συνώνυμη με τη λέξη παράξενος, κάποιος που είναι διαφορετικός.

Ο Ρατσισμός υπήρχε και υπάρχει παντού.

Στις πρωτόγονες κοινωνίες, ο άνθρωπος είχε μια συμπεριφορά που άγγιζε, που πλησίαζε τη συμπεριφορά ενός ζώου. Επί παραδείγματι, ένας γάτος αρχίζει να μαρκάρει το έδαφός του. Ένας άλλος γάτος ή ένα άλλο ζώο θα επιχειρήσει να του κλέψει τη τροφή ή να του αρπάξει τα μικρά του μα ο γάτος που έχει το αίσθημα της ιδιοκτησίας αμύνεται και προστατεύει ό,τι του ανήκει βγάζοντας τα νύχια του. Έτσι συμπεριφέρεται και ο άνθρωπος. Αγαπά να έχει το σπίτι του, τη γη του, τα αγαθά του και μάχεται για να τα προφυλάξει.

Ο ρατσιστής σκέπτεται ότι ο αλλοδαπός θα του πάρει τη περιουσία του. Δυσπιστεί εξ ενστίκτου χωρίς να σκέπτεται και τούτο διότι πρώτα λειτουργεί η φύση του ανθρώπου και μετά η μόρφωση, η παιδεία, η σκέψη.

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ, ΓΙΝΕΣΑΙ. Υπάρχει μια καλή και μια

κακή μάρφωση. Όλα εξαρτώνται απ' αυτόν που σε διαπαιδαγωγεί είτε αυτό είναι το σχολείο είτε η οικογένεια.

Το ζώο που δεν δέχεται καμία μάρφωση είναι καλύτερο από τον άνθρωπο.

Το ζώο δεν έχει αισθήματα προμελετημένα, έχει ένστικτα. Ο άνθρωπος αντίθετα έχει αυτό που αποκαλούμε προκαταλήψεις. Κρίνει τους άλλους προτού να τους γνωρίσει. Πιστεύει ότι γνωρίζει εκ των προτέρων αυτό που οι άλλοι είναι και αυτό που αυτοί αξίζουν. Συχνά ξεγελιέται. Ο φόβος του προέρχεται από την άγνοια. Γι' αυτό και καταλήγει ο ρατσιστής να είναι επιθετικός. Είναι λοιπόν η αμάθεια, η άγνοια, η δεισιδαιμονία που τροφοδοτούν το φόβο.

Για να αγωνιστούμε ενάντια στο Ρατσισμό πρέπει να προσκαλέσουν οι μεν τους δε!

Να γνωρίσει ο ένας τον άλλο, να μιλήσει ο ένας στον άλλο, να γελάσει ο ένας στον άλλο. Να δοκιμάσουμε να μοιραστούμε τις χαρές, τις λύπες, να δείξουμε ότι έχουμε τις ίδιες φροντίδες, τα ίδια προβλήματα. Αυτό θα μπορούσε να υποχωρήσει και να εξαλείψει το φαινόμενο του Ρατσισμού.

Άλλωστε ο γάλλος συγγραφέας Montaigne (1532-1592), ωθούσε τους συμπατριώτες του να ταξιδεύουν και να παρατηρούν τις διαφορές μεταξύ των λαών και των συνανθρώπων. Γι' αυτόν, το ταξίδι ήταν το καλύτερο μέσο για να ακονίσεις το μυαλό σου ενάντια στο μυαλό του άλλου. Γνωρίζοντας τους άλλους γνωρίζεις πληρέστερα τον εαυτό σου.

Ο Ρατσισμός σ' ευρύτερη έννοια υπήρχε από την περίοδο της προϊστορίας, αυτήν που ονόμαζε ένας μυθιστοριογράφος ο πόλεμος της φωτιάς όπου οι άνθρωποι επιτίθονταν με όπλα ανεπαρκή, με απλά ρόπαλα για τα εδάφη τους, τη καλύβα τους, τη γυναίκα τους, για τις προμήθειες των τροφίμων. Ενίσχυαν τα σύνορά τους, ακόνιζαν τα όπλα τους από φόβο μη κυριευτούν. Ο άνθρωπος είναι μανιακός για λόγους ασφάλειας, αυτό που τον οδηγεί καμιά φορά να φοβίζεται το γείτονα, τον μετανάστη. Γι' αυτό πρέπει να

διαπαιδαγωγούμεθα σωστά, να ελέγχουμε τα ένστικτά μας, τις παρορμήσεις μας.

Η παρόρμηση είναι αηδία. Εκφράζει ένα αίσθημα πολύ αρνητικό.

Ο Ρατσισμός δεν έχει καμία επιστημονική βάση αν και οι άνθρωποι δοκίμασαν να χρησιμοποιήσουν την επιστήμη για να δικαιολογήσουν τις ιδέες της διάκρισης. Αυτό το φαινόμενο υπήρχε στην Αμερική και στη Νότια Αφρική.

Όταν υποχρεώνουν μια κοινότητα εθνική ή θρησκευτική να συγκεντρωθεί για να ζήσει απομονωμένη από τον υπόλοιπο λαό, δημιουργούν αυτό που ονομάζουμε ghetto=γκέτο.

Το όνομα Ghetto προέρχεται από ένα μικρό νησί απέναντι από τη Βενετία της Ιταλίας. Το 1515, οι Εβραίοι της Βενετίας εστάλησαν σ' αυτό το νησί για να απομακρυνθούν από τις άλλες κοινότητες.

Το Ghetto είναι ένα είδος φυλακής. Είναι τελικά μια διάκριση, μια απομόνωση, μια φυλάκιση.

Επιστημονικές αποδείξεις για τη διάκριση μεταξύ των ανθρώπων δεν υπάρχουν. Ένα είναι το ανθρώπινο είδος σε αντίθεση με το είδος των ζώων.

Στο ζωϊκό βασίλειο οι διακρίσεις είναι μεγάλες από το ένα είδος στο άλλο. Είναι αδύνατο για το ανθρώπινο είδος διότι ο άνθρωπος είναι ίσος προς τον άλλο άνθρωπο.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν το ίδιο χρώμα αίματος μέσα στις φλέβες τους.

Οι διαφορετικές ομάδες αίματος A,B,0,AB δεν έχουν σχέση με το θέμα της υπεροχής ή της κατωτερότητας του ανθρώπου.

Υπάρχουν βεβαίως περισσότερο διαφορές κοινωνικο-μορφωτικές παρά γενετικές. Αυτές οι διαφορές έγκεινται στις παραδόσεις και στα έθιμα: π.χ. η αφρικάνικη μουσική είναι διαφορετική από την ευρωπαϊκή.

Γενετικές διαφορές έχουν σχέση με τα γονίδια: δηλαδή στοιχεία υπεύθυνα του κληρονομικού παράγοντα στον οργανισμό μας. Όταν τα γονίδια αναμειγνύονται με το θεσμό του γάμου, τα παιδιά τα αποκαλούμε “metis=μιγάδες”.

Η επιμειξία είναι ένα καλό οχυρό ενάντια στο ρατσισμό.

Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη είναι μοναδική. Η μοναδικότητα του ανθρώπου είναι ότι κουβαλάει μια ταυτότητα που δεν ορίζει παρά τον ίδιο. Είμαι αναντικατάστατος, είμαι μοναδικός δεν σημαίνει είμαι ανώτερος. Κάθε πρόσωπο είναι ένα θαύμα μοναδικό που δεν μπορείς να το μιμηθείς.

Κάθε δάκτυλο του χεριού έχει το δικό του αποτύπωμα. Κάτι που χρησιμεύει και διευκολύνει την υπηρεσία εγκληματολογίας.

Ακόμη και η εφεύρεση της κλωνοποίησης δεν μπορεί να εφεύρει ανθρώπινη ύπαρξη πανόμοια, ίδια με μια άλλη. Είμαστε διαφορετικοί μεταξύ μας και τούτο επιφέρει το πλούτο που υπάρχει στη διαφορά.

Ο φόβος του ρατσιστή εξηγείται και από το φαινόμενο της βίας και της θέλησης να εξουσιάζει τους άλλους.

Πολλές φορές προφασίζονται λόγους θρησκευτικούς για να υποστηρίξουν το φαινόμενο του Ρατσισμού.

Οι θρησκείες δεν είναι Ρατσιστικές αλλά οι άνθρωποι που τροφοδοτούν το ρατσισμό.

Το Κοράνι όπως και η Βίβλος, όλα τα ιερά βιβλία είναι ενάντια στο Ρατσισμό.

Το Κοράνι λέει ότι όλοι είναι ίσοι μπροστά στο θεό και διαφορετικοί από τη δριμύτητα, το πάθος της πίστης τους.

Η Βίβλος επιμένει στο σεβασμό του πλησίον σου. Στην Καινή Διαθήκη λέγεται το ρητό αγαπάτε αλλήλους. Θα αγαπάς το πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.

Όλες οι θρησκείες κηρύττουν την ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους.

Υπάρχουν πολιτικοί που συγχέουν οικειοθελώς την πολιτική με τη θρησκεία και τους αποκαλούμε φονταμενταλιστές. Αυτοί είναι φανατικοί, θεωρούν ότι είναι οι μόνοι που ξέρουν την Αλήθεια.

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ συμβαδίζουν πάντα, και ιστορικά ρίχνουν κυβερνήσεις και ανεβάζουν της αρεσκείας τους.

Οι φονταμενταλιστές θεωρούνται εμπνευσμένοι από το θείο πνεύμα. Είναι επικίνδυνοι διότι δεν εκχωρούν αξία στη ζωή των άλλων. Σκοτώνουν στο όνομα του θεού και μετά πεθαίνουν, δεν αυτοθυσιάζονται, είναι τυφλωμένοι. Είναι ρατσιστές.

Ο στρατηγός de Gaulle έλεγε: Αχανές πρόγραμμα! Το μίσος είναι πιο εύκολο να εγκατασταθεί από την αγάπη. Είναι πιο εύκολο να δυσπιστούμε, να μην αγαπάμε παρά να αγαπάμε κάποιον που δεν γνωρίζουμε.

Αυτή η αυθόρμητη τάση εκφράζεται με άρνηση και απόρριψη.

Πρέπει να μάθουμε να σεβόμαστε τον συνάνθρωπό μας οποιασδήποτε καταγωγής και εάν είναι. Σεβασμός σημαίνει να έχεις ευγένεια και εκτίμηση.

Ο αλλοδαπός δεν ζητά αγάπη και φιλία αλλά σεβασμό. Η αγάπη και η φιλία μπορούν να γεννηθούν μετά, όταν γνωριστούμε καλύτερα και εκτιμήσει ο ένας τον άλλο. Αλλά δεν πρέπει να έχουμε καμία κρίση διαμορφωμένη εκ των προτέρων.

Αν θέλουμε να το πούμε διαφορετικά, καμία προκατάληψη.

Ο Ρατσισμός αναπτύσσεται από ιδέες που διαμορφώνονται συγκεκριμένα για κάποιο λαό που πλαισιώνεται από το δικό του πολιτισμό, όπως επί παραδείγματι: οι Σκωτσέζοι είναι τσιγκούνηδες, οι Αθίγγανοι κλέφτες, οι Ασιάτες ύπουλοι κλπ. Κάθε γενίκευση είναι ανόητη και πηγή εσφαλμένη.

Ο Ρατσιστής είναι αυτός που γενικεύει μια περίπτωση ξεκινώντας

από μια προσωπική άποψη.

Όταν σέβεσαι τον άλλο σημαίνει ότι ασπάζεσαι την έννοια της δικαιοσύνης.

Ο Ρατσιστής πρέπει να διαθέτει χιούμορ, πρέπει να μάθει να αστειεύεται και να μη παίρνει τα πάντα στα σοβαρά.

Το χιούμορ είναι η ευγένεια της απελπισίας. Όταν ο ρατσιστής γελά για κάποιον, είναι για να δείξει την υποτιθέμενη υπεροχή του. Πραγματικά αυτό που δείχνει είναι ο βαθμός της ανοησίας του ή τη θέλησή του για να βλάψει.

Ο Ρατσισμός οδήγησε κάποτε τον Χίτλερ στην εξολόθρευση των Εβραίων και των Αθίγγανων.

Έκαψε πέντε εκατομμύρια Εβραίους. Αυτό ονομάστηκε γενοκτονία. Στο Ρατσισμό αυτό απέδωσαν την ονομασία Αντισημιτισμός. Εβραίοι και Άραβες είναι οι λεγόμενοι Σημίτες που κατάγονται από τη Δυτική Ασία και ομιλούν γλώσσες, όπως, τα Εβραϊκά και τα αραβικά.

Ο Ρατσισμός δημιούργησε το φαινόμενο της δουλείας αλλά και της αποικιοκρατίας.

Δουλεία είναι το δικαίωμα που έχεις να διαχειρίζεσαι τη ζωή μιας άλλης ανθρώπινης ύπαρξης. Ο δούλος στερείται παντελώς της ατομικής ελευθερίας. Ανήκει με το σώμα του και τη ψυχή του σ' αυτόν που τον αγόρασε. Οι Μαύροι στην Αμερική δεν είχαν δικαίωμα να κολυμπούν στην ίδια πισίνα με τους Λευκούς, ούτε να είναι ενταφιασμένοι στο ίδιο νεκροταφείο μ' αυτό των Λευκών.

Δεν είχαν το δικαίωμα ν' ανεβούν στο ίδιο λεωφορείο, ούτε να φοιτούν στα ίδια Σχολεία με τους Λευκούς.

Είναι όπως συνέβαινε και στη Ν. Αφρική, όπου οι Λευκοί και οι Μαύροι ζούσαν χωριστά. Είναι αυτό που ονόμαζαν Apartheid.

Ο Ρατσιστής είναι και εξουσιαστής. Οι Γάλλοι από το 1830

είχαν, ως γαλλική αποικία, την Αλγερία μέχρι το 1962 όπου απέκτησε την ανεξαρτησία της. Πριν από την ανεξαρτησία ο λαός της Αλγερίας ήταν υπόδουλος στη Γαλλία.

Όσον αφορά τους Μουσουλμάνους ονομάζονταν αυτόχθονες. Αυτός ο όρος σήμαινε ότι κάποιος καταγόταν από μια χώρα κατεχόμενη από αποικιοκράτη. Ήταν μια από τις εκφράσεις του ρατσισμού της εποχής. Αυτόχθονας σήμαινε τους κατοίκους που ήσαν στο κατώτερο σημείο της κοινωνικής βαθμίδας. Αυτόχθονας = κατώτερος. Όταν ο γαλλικός στρατός ή οι βιομηχανίες είχαν ανάγκη από ανθρώπους, πήγαιναν να τους αναζητήσουν στην Αλγερία.

Ο Ρατσισμός λαμβάνει μέρος στην ανθρώπινη ιστορία. Είναι όπως μια αρρώστια. Πρέπει να ασκούμε έλεγχο στον εαυτό μας και να λέμε σ' αυτόν: εάν φοβάμαι τον αλλοδαπό και αυτός επίσης θα φοβάται εμένα.

Είμαστε πάντοτε ο αλλοδαπός για κάποιον άλλο. Εάν μάθεις να ζεις μαζί του αυτός θα είναι ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό.

Ένα παιδί δεν γεννιέται με το ρατσισμό μέσα στο μυαλό του. Πιο συχνά, ένα παιδί επαναλαμβάνει αυτό που λένε οι γονείς του.

Οι γονείς χαράζουν στο μυαλό του παιδιού τους απόψεις υγιείς για να μην έχει, ως οδηγό τα ένστικτά του. Η σωστή αντιμετώπιση του θέματος εξαρτάται πολύ από την παιδεία και τη νοοτροπία των γονέων.

Οι άνθρωποι αναμφισβήτητα γεννιούνται και διανύουν τη ζωή τους, ως ίσοι, στα δικαιώματά τους αλλά και διαφορετικοί και τους διδάσκουν ότι η ποικιλία η ανθρώπινη είναι ένας πλούτος, όχι κάποιο μειονέκτημα.

Δεν υπάρχει όμως μόρφωση ανώτερη από μια άλλη. Πρέπει να αγωνιστούμε για το ρατσισμό διότι ο Ρατσιστής είναι συγχρόνως ένας κίνδυνος και ένα θύμα. Ένας κίνδυνος για τους άλλους και ένα θύμα για τον ίδιο τον εαυτό του. Εάν ένας ρατσιστής δραπετεύσει απ' αυτήν την αρρώστια, πηγαίνει προς την

ελευθερία. Μα ο ρατσιστής δεν αγαπάει την ελευθερία, τη φοβάται. Η μόνη ελευθερία που αγαπά είναι η δική του, αυτή του επιτρέπει να κάνει ο,τιδήποτε, να κρίνει τους άλλους και να τολμά να τους αποφεύγει βασιζόμενος στο γεγονός ότι είμαστε διαφορετικοί.

Κάθε άτομο είναι το σύμβολο της ζωής. Όλη η ζωή αξίζει ένα σεβασμό. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να ταπεινώνει κάποιον άλλο. Ο καθένας έχει δικαίωμα στην αξιοπρέπειά του.

Ετυμολογικά ο ρατσισμός προέρχεται από την ισπανική λέξη *raza* και την πορτογαλική *raça*, που χρονολογούνται από το 13^ο αιώνα. Και στις δύο αυτές γλώσσες η λέξη σχηματίστηκε από τα αραβικά στα οποία *ras* σημαίνει κεφάλι.

Στα πλαίσια της φυλής του, ο καθένας έδινε σημασία στη γνώση-επίγνωση της γενεαλογικής του καταγωγής βάσει της οποίας αποκτούσε και διατηρούσε προνόμια και υποχρεώσεις. Η καταγωγή προσδιόριζε την κοινωνική θέση του καθενός. Η γνώση όμως της καταγωγής μεταβιβαζόταν προφορικά, από στόμα σε στόμα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο καθένας όφειλε να την συγκρατεί στη μνήμη του, να την έχει μέσα στο κεφάλι του.

Η λέξη λοιπόν *ράτσα* πέρασε και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Από το 16^ο αιώνα χρησιμοποιούνταν στα αγγλικά και στα γαλλικά για να σημάνει: προέλευση, καταγωγή και ταξινόμηση. Πριν τα τέλη του 18^{ου} αιώνα αναπτύχθηκε η επιστήμη της φυσικής ανθρωπολογίας.

Στα μέσα του 19^{ου} αιώνα η σοβαρή αυτή επιστημονική προσπάθεια παραφθάρθηκε από το έργο του Γάλλου βιολόγου Gobineau, ο οποίος σκεπτόμενος ιδεολογικά πρότεινε το μύθο της Άριας Φυλής-Ράτσας.

Το άρια προέρχεται από τη σανσκριτική λέξη *Arjan*, που σήμαινε ευγενής. Ο Gobineau παραβιάζοντας την επιστημονική δεοντολογία μετατόπισε τη χρήση του όρου από τη γλωσσολογία στη

φυσιολογία.

Η ανάλυση μετατοπίστηκε στο επίπεδο της φυλετικής ανωτερότητας, εγκαινιάζοντας ένα ρεύμα ιδεών που είναι γνωστό ως κοινωνικός δαρβινισμός: η εξέλιξη μέσω του ανταγωνισμού ανάμεσα στα διάφορα είδη, που για τον Δαρβίνο είχε καθαρά βιολογικό χαρακτήρα, στο έργο του Gobineau μετετράπη σε ανταγωνισμό εντός ενός είδους, του ανθρώπου.

Υποτίθεται ότι η καλύτερη και καθαρότερη ανθρώπινη ράτσα θα επικρατήσει όλων των άλλων.

Κάθε Ρατσισμός στηρίζεται σε αρνητικά στερεότυπα, δηλαδή σε προκαταλήψεις απέναντι στις άλλες ξένες φυλές.

Ο Ρατσιστής γνωρίζει ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στους πολιτισμούς και τις επιμέρους κοινωνικές ομάδες. Τις διαφορές όμως αυτές τις απολυτοποιεί, τις θεωρεί αναλλοίωτες και αιώνιες. Τη δική του φυλή θεωρεί ανώτερη απ' όλες τις άλλες. Δεν αναγνωρίζει ότι υπάρχουν διαφοροποιήσεις ανάμεσα στα μέλη ακόμα και της δικής του ομάδας-φυλής. Πρόκειται βεβαίως για πίστη και όχι για γνώση.

Φυσικά ο Ρατσισμός συγγενεύει με τη ξενοφοβία και τον εθνικισμό.

Η ξενοφοβία στηρίζεται σε απλή άγνοια ενώ ο εθνικισμός και ο εθνικιστής υποτιμούν τα άλλα έθνη δεν είναι απαραίτητο όμως να επιθυμούν την εξαφάνισή τους.

Δυσμενείς διακρίσεις δεν κάνουν μόνο οι πλειοψηφίες προς τις μειοψηφίες αλλά και οι μειοψηφίες μεταξύ τους (π.χ. τσιγγάνοι εναντίον Αλβανών).

Ο Φρειδερίκος ο Μέγας, βασιλιάς της Πρωσίας έγραψε: Διώξτε τις προκαταλήψεις από την πόρτα και αυτές θα επιστρέψουν από το παράθυρο. Καταλαβαίνουμε λοιπόν, πως όσοι αιώνες και να περάσουν, ο Ρατσισμός και η προκατάληψη είναι δύσκολο να αφανιστούν από την ανθρωπότητα. Αφού και σήμερα, που ζούμε

στον κόσμο της παγκοσμιοποίησης, ο Ρατσισμός ζει και βασιλεύει.

Ρατσιστικές εκδηλώσεις υπήρχαν παλαιότερα στην Αμερική με την Κου-Κλούξ-Κλαν ή με τη περίπτωση της Ν. Αφρικής και το καθεστώς του Apartheid.

Για τις νέες γενιές, το Εκπαιδευτικό σύστημα, προωθώντας τις κοινωνικές αξίες της ισότητας, της ισονομίας, των ίδιων ευκαιριών μπορεί να βοηθήσει με τη Φυσική Αγωγή στη μετάδοση των αξιών, καθώς η κίνηση και το παιχνίδι είναι ένας μοναδικός τρόπος επικοινωνίας για παιδιά με διαφορετική κουλτούρα και γλώσσα με σκοπό παιδιά διαφορετικής καταγωγής, χρώματος, γλώσσας ή κοινωνικής προέλευσης να ενσωματωθούν.

Στην Ελλάδα μια τέτοια προσπάθεια έχει αναληφθεί μέσω του προγράμματος Καλλιπάτειρα.

Τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουμε είναι τα ακόλουθα:

- Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΕΙ ΤΙΣ ΨΥΧΕΣ
- Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ, ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΕΙΤΑΙ
- Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΓΕΝΝΑ ΤΟ ΦΟΒΟ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ
- ΟΛΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΑΛΛΑ ΙΣΟΙ
- ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΥΤΑΝΕΥΣΟΥΝ. ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΝ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥΣ

Πηγή: scriptamanent.gr | Κωνσταντακοπούλου Ευτυχία

Φωτογραφία: pixabay.com